

Łódź, dnia 20.08.202

prof. dr hab. Zygfryd Juczyński
Uniwersytet WSB Merito w Toruniu

**Recenzja osiągnięcia i dorobku naukowego Pani dr Ewy Sygit-Kowalkowskiej
w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia**

1. Sylwetka Kandydatki do stopnia doktora habilitowanego

Ewa Sygit-Kowalkowska ukończyła w r. 2004 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu M. Kopernika w Toruniu i uzyskała tytuł magistra prawa. Z kolei w r. 2007 ukończyła Wydział Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy uzyskując tytuł magistra psychologii. W r. 2011 na Wydziale Nauk o Zdrowiu, Collegium Medicum w Bydgoszczy uzyskała stopień doktora nauk medycznych w dyscyplinie medycyna na podstawie rozprawy zatytułowanej „Inteligencja emocjonalna a zachowania zdrowotne w okresie późnej dorosłości (promotor prof. dr hab. R. Ossowski).

Obydwie ścieżki wykształcenia, tj. prawnika i psychologa, realizowała w ramach wykonywanej pracy zawodowej, tj. asystenta w Zakładzie Podstaw Prawa Medycznego (2004-2007), następnie w Katedrze i Zakładzie Psychologii Klinicznej (2007-2013) Collegium Medicum w Bydgoszczy oraz adiunkta na Wydziale Psychologii UKW w Bydgoszczy (od r. 2013 do chwili obecnej).

Dla studentów psychologii prowadzi zajęcia z psychologii sądowej, penitencjarnej oraz seminaria magisterskie, z kolei dla studentów pielęgniarstwa – zajęcia z psychologii klinicznej, psychologii zdrowia oraz podstaw psychoterapii. Ponadto, dla studentów prawa prowadzi wykład Wstęp do psychologii oraz zajęcia z psychologii zeznań i psychopatologii. Występuje również jako biegła sądowa przy Sądzie Okręgowym w Bydgoszczy.

Przed uzyskaniem stopnia doktora opublikowała 8 artykułów i 4 rozdziały w monografiach wieloautorskich. Ich przedmiotem było zdrowie psychofizyczne człowieka funkcjonującego w warunkach podwyższonego ryzyka i jego korelaty. Po uzyskaniu stopnia doktora zagadnienia dobrostanu psychofizycznego w odniesieniu do funkcjonariuszy Służby Więziennej stały się jej głównym polem zainteresowania.

Od r. 2013 do chwili obecnej dr E. Sygit-Kowalkowska pracuje na Wydziale Psychologii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy na stanowisku adiunkta, jako pracownik naukowo-dydaktyczny. Równocześnie prowadzi zajęcia z psychologii na Wydziale Prawa UKW w Bydgoszczy.

2. Ocena osiągnięcia naukowego zgodnie z art. 219 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo po szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2021 r. poz. 478 z późn. zmianami)

Swoje osiągnięcia naukowe, które dr E. Sygit-Kowalkowska przedstawiła w postępowaniu habilitacyjnym, zatytułowała: *Specyfika funkcjonowania zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej (SW) a poziom ich dobrostanu psychofizycznego*. Oceny dokonałem na podstawie Autoreferatu i wykazu udokumentowanych osiągnięć naukowych. Jako główne osiągnięcia naukowe Autorka wskazała osiem artykułów opublikowanych w latach 2015-2025, wszystkie – poza ostatnim – o charakterze empirycznym. Większość z nich ukazała się w czasopiśmie polskich, dwa z punktacją 140 pkt wg MNiSW. W sześciu artykułach dr E. Sygit-Kowalkowska jest pierwszym autorem, w ostatnim, teoretycznym, jedynym autorem. Wskaźniki bibliometryczne całego cyklu wynoszą 660 pkt MNiSW, IFD =10.415.

We wstępie Autoreferatu Autorka przedstawiła źródła swoich zainteresowań wskazaną tematyką badań. Zainteresowania problematyką Służby Więziennej są efektem jej własnej aktywności zawodowej związanej z posiadaniem zawodu prawniczego i zawodu psychologa. Interdyscyplinarne zajmowanie się problematyką diagnozy stanu zdrowia w instytucjach o charakterze korekcyjno-wychowawczym stanowiło wyzwanie naukowe, którego się podjęła.

Przedstawiając ramy teoretyczne zagadnienia badań nad funkcjonowaniem zawodowym i dobrostanem psychofizycznym personelu więziennego Autorka wskazuje na specyfikę tej grupy zawodowej odwołując się do Zimbardo, który zauważył, że ryzyko zagrożenia zdrowia i życia funkcjonariuszy wyróżnia ten zawód spośród innych. W literaturze zwraca się uwagę na stresogenne warunki pracy personelu więziennego, co wynika z faktu pracy w bezpośredniej styczności osobistej z więźniami, jak i stylu zarządzania oraz organizacji pracy.

Specyfika pracy w środowisku penitencjarnym skupia się w znacznej mierze na zachowaniu dyscypliny i sprawowaniu nadzoru nad osadzonymi. W tym kontekście Autorka powołuje się na model „Wymagania – Zasoby” (Bakker i Demerouti), który wyjaśnia, jak czynniki środowiska pracy wpływają na stres, wypalenie zawodowe, czy zaangażowanie w

pracy. Subiektywne zdrowie utożsamiane jest z dobrostanem psychofizycznym, w którym wyróżniono dwa podzbiory zmiennych, tj. a). wyższy poziom samopoczucia psychicznego i fizycznego w pracy, satysfakcja i zaangażowanie w pracę, niskie wyniki w zakresie symptomów wypalenia zawodowego i niski poziom doświadczania napięcia stresowego w pracy oraz b) poczucie ogólnego dobrostanu, niskie prawdopodobieństwo występowania problemów alkoholowych, niski poziom dolegliwości pod postacią somatyczną, poznawczą i depresyjną, prawidłowa jakość snu.

Specyfikę funkcjonowania zawodowego SW (zmienna objaśniająca) stanowią: charakterystyka pracy, zainteresowanie pracą oraz uwarunkowania podmiotowe pracy w SW, takie jak: kompetencje emocjonalne, strategie radzenia sobie ze stresem, prężność psychiczna, wybrane cechy osobowości, empatia, samoskuteczność, system wartości, tradycje rodzinne, wiek i płeć.

W ramach podejmowanych prac badawczych dr E. Sygit-Kowalkowska współpracowała z kilkoma Zakładami Karnymi i naukowcami z kilku ośrodków akademickich.

Charakterystyka prac stanowiących cykl

Prezentowano pięć projektów badawczych, których efekty zostały upublicznione w artykułach naukowych oraz dodatkowo spopularyzowane w trakcie wystąpień konferencyjnych.

Projekt 1. Kompetencje emocjonalne, strategie radzenia sobie ze stresem funkcjonariuszy SW a dobrostan psychofizyczny

Sygit-Kowalkowska E., Weber-Rajek M., Porażyński K., Goch A., Kraszkiewicz K., Bałutowicz I. (2015). Samokontrola emocjonalna, radzenie sobie ze stresem a samopoczucie fizyczne funkcjonariuszy służby więziennej. *Medycyna Pracy*, 66(3), 373-382.

W badaniach 75 funkcjonariuszy SW wykorzystano kwestionariusze Psychospołeczne warunki pracy (Cieślak i Widerszal-Bazyl), Inteligencji Emocjonalnej (Jaworowska i wsp.) oraz Mini-Cope (adaptacja Juczyński i Ogińska-Bulik). Pierwszy z nich identyfikuje obszary związane z pracą, które mogą negatywnie wpływać na dobrostan pracowników.

Przeprowadzona analiza regresji pozwoliła na zidentyfikowanie trzech predyktorów dla samopoczucia fizycznego, ogólnie wyjaśniających 56% zmienności oraz trzech dla samopoczucia psychicznego, wyjaśniających 62% wariancji. Predyktorem najsilniej oddziaływującym okazała się samokontrola emocjonalna.

Projekt 2. Rola charakterystyk podmiotowych i organizacyjnych względem zjawiska wypalenia zawodowego i satysfakcji z pracy funkcjonariuszy SW

Sygit-Kowalkowska E., Poklek R., Pastwa_Wojciechowska B. (2019). Predicting the role of personality traits, organizational factors, and strategies for coping with stress in job satisfaction in Correctional Services. *Polish Psychological Bulletin*, 50(3), 275-283.

Sygit-Kowalkowska E., Weber-Rajek M., Herkt M., Ossowski R. (2017). Wypalenie zawodowe u funkcjonariuszy służby więziennej. Rola osobowości i wybranych cech zawodowych. *Medycyna Pracy*, 68(1), 85-94.

Jak podaje Autorka, ukończenie pierwszego projektu uzasadniało kontynuowanie prac nad dobrostanem i przyjęcie orientacji na poszukiwanie rozwiązań dla jego wspierania w SW. Tymczasem obydwa artykuły z lat 2017 i 2019, zaliczone do projektu 2, koncentrują się głównie na osobowościowych wyznacznikach satysfakcji w pracy i wypaleniu zawodowym. W tym pierwszym badaniach objęto liczną grupę (N=350), którą podzieloną na pracowników działu administracyjnego, ochronnego i penitencjarnego. Okazało się, że różne cechy osobowości są predyktorami satysfakcji z pracy. Dla pracowników działu penitencjarnego (wychowawcy i psychologowie) wrażliwość społeczna okazała się predyktorem wyjaśniającym 16% wariancji w zakresie satysfakcji z pracy.

Badanie zjawiska wypalenia zawodowego przeprowadzono w dwóch nielicznych grupach (N=30) funkcjonariuszy, pierwsza – mająca bezpośredni kontakt z osadzonymi i druga – pracujący w administracji zakładu karnego. W tej ostatniej grupie poziom wyczerpania i rozczarowania był niższy. Staż pracy i stanowisko okazały się istotnymi predyktorami wymiaru psychofizycznego wypalenia (Wyczerpanie – Energia).

Projekt 3. Międzynarodowe analizy wybranych aspektów dobrostanu u funkcjonariuszy SW. Rola cech pracy i cech osobistych. Metaanaliza

Piotrowski A., Sygit-Kowalkowska E., Hamzah I. (2020). Work engagement among Prison Officers. The role of individual and organizational factor in the Polish and Indonesian Penitentiary Systems. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(21), 8206.

Sygit-Kowalkowska E., Piotrowski A., Hamzah I. (2021). Insomnia among Prison Officers and its relationship with occupational burnout: the role of coping with stress in Polish and Indonesian samples. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18(8), 4282.

W ramach nawiązanej współpracy międzynarodowej (razem z UG) z uczelnią w Indonezji, porównano zaangażowanie w pracę (skala UWES-9) z postrzeganiem ogólnego dobrostanu (drabina Cantrila) 312 funkcjonariuszy z Polski i 467 z Indonezji. Dobrostan okazał się znaczącym mediatorem w grupie polskiej między typem zakładu karnego, aktywnym i unikowym radzeniem sobie (COPE), a zaangażowaniem w pracę. Funkcjonariusze indonezyjscy uzyskali wyższe wyniki w zakresie zaangażowania i dobrostanu.

W kolejnym etapie badań nad konsekwencjami wypalenia zawodowego uwzględniono wielozmiennowość w pracy i jej rolę w zaburzeniach snu. Okazało się, że to przede wszystkim wiek miał znaczenie dla przewidywania zaburzeń snu. Różnice kulturowe miały znaczenie w odniesieniu do stosowanych strategii radzenia sobie, np. poprzez używanie alkoholu.

Projekt 4. Ogólnopolskie analizy na terenie Polski nad zjawiskiem konsekwencji zdrowotnych pracy w SW. Metaanaliza

Work for the prison service: Selected health consequences – investigating the role of personal resources, job demands, work stress, and burnout. *International Journal of Occupational and Environmental Health*, 36(60), 1-17.

W ramach współpracy z Centralnym Zarządem Służby Więziennej oraz UKSW przeprowadzono badania *online* 1732 funkcjonariuszy na temat roli zasobów osobistych oraz innych wymagań związanych z pracą w zakresie ponoszonych konsekwencji zdrowotnych takich, jak doświadczanie stresu czy wypalenie zawodowe. Za podstawę teoretyczną przyjęto model *Wymagania Pracy – Zasoby* Bakker'a i Demerouti (2007). Okazało się, że stres w pracy jest znaczącym predyktorem zażywania alkoholu, w przeciwieństwie do wypalenia zawodowego. Bardzo ważną zmienną okazało się spostrzegane ze strony przełożonych wsparcie społeczne.

Projekt 5. Rola czynników o charakterze osobistym w postrzeganiu cech pracy w SW.

Współpraca polsko-węgierska

Rola psychologii w kształtowaniu rozwiązań służących wzmacnianiu dobrostanu funkcjonariuszy Służby Więziennej – podsumowanie

Sygit-Kowalkowska E., Piotrowski A., Miklosi M., Hegedus J. (2025). A job that's interesting but requires supervisor support. Personal determinants, perceived job characteristics and interest in prison service work. A comparative study between Poland and Hungary. *Polskie Forum Psychologiczne* (zaakceptowany do druku).

Sygit-Kowalkowska E. (2025). Dorobek i znaczenie badań naukowych and personelem wieziennym. Wizja i użyteczność kontynuacji badań – perspektywa psychologiczna. *Law Education Security*, 127 (zaakceptowany do druku).

Ostatni projekt, zrealizowany w roku bieżącym, to *de facto* dwa odrębne zagadnienia. Pierwsze dotyczy spostrzegania wymagań i innych cech pracy, które mogą rzutować na odbiór Służby Więziennej i jej potencjalną atrakcyjność wśród studentów. Badania *online* przeprowadzono w dwóch uniwersytetach polskich (N=275) oraz jednym węgierskim (N=253). Uwzględniono takie cechy osobiste, jak empatia, prężność, impulsywność oraz cechy pracy, jak wymagania emocjonalne, postrzegane wsparcie, kontrola w pracy – stosując kilka standaryzowanych kwestionariuszy. Zainteresowanie stażami w SW w obu grupach było ponad 10 razy wyższe niż liczba faktycznie zrealizowanych staży. Najbardziej znaczącą cechą osobistą okazało się poszukiwanie wrażeń, które wiązało się z mniejszym zainteresowaniem stażami i pracą w SW. Z kolei empatia i prężność okazały się bez znaczenia dla zainteresowania pracą w SW. Tradycja rodzinna pracy w służbach mundurowych była moderatorem między postrzeganą kontrolą a zainteresowaniem pracą.

Drugie zagadnienie zrealizowane w ramach projektu i przedstawione w artykule autorstwa dr Sygit-Kowalkowskiej jest podsumowaniem jej kilkunastoletnich badań psychologicznych dotyczących Służby Więziennej, w tym związku między różnymi uwarunkowaniami podmiotowymi a dobrostanem psychofizycznym funkcjonariuszy.

Ogólna ocena cyklu publikacji i uwagi polemiczne

Konkluzje wynikające z przeprowadzonych badań zostały ujęte w dwóch płaszczyznach, tj. opisu i wyjaśnienia oraz przewidywania i kontroli (zastosowania). Specyfika funkcjonowania zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej w odniesieniu do kompetencji emocjonalnych oraz różnych właściwości intra i interpersonalnych odzwierciedla się w postaci niższego samopoczucia psychofizycznego i satysfakcji z pracy. Ważną rolę w kształtowaniu dobrostanu, jak i odczuwaniu satysfakcji pełnią preferowane strategie radzenia sobie ze stresem, tj. poszukiwanie wsparcia – związane z wyższym poziomem, zaś zachowania unikowe – z niższym poziomem dobrostanu (samopoczucia) psychicznego i fizycznego. Poczucie wsparcia w pracy, a zwłaszcza wsparcie ze strony przełożonych, jest mediatorem relacji między wymaganiami w pracy a stresem.

Przedstawione wyniki stanowią podstawę do proponowanych rozwiązań możliwych do wdrożenia przez organizację. Poprawa dobrostanu psychofizycznego funkcjonariuszy SW wymaga wprowadzenia zmian w programie szkolenia. Rekomendowane są zajęcia z zakresu

psychologii stresu zawodowego. Edukacja psychologiczna, jak pisze Autorka, winna być powiązana z ukazaniem korzyści, poprzez określenie roli poszukiwania wsparcia i zaangażowania w radzeniu sobie z wyzwaniami zawodowymi i wskazania ich powiązania z niższymi wynikami w zakresie wypalenia zawodowego i wyższą satysfakcją z pracy. Wymieniono również szereg różnych, dostępnych już narzędzi, które należałoby szerzej i lepiej wykorzystać na potrzeby wspierania w pracy funkcjonariuszy SW.

Odpowiedź na pytanie, czy i w jakim stopniu przedstawiony cykl artykułów i Autoreferat, w którym dr E. Sygit-Kowalkowska przedstawiła swój dorobek naukowy, wnoszą nową wiedzę na temat *Specyfiki funkcjonowania zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej (SW) a poziom ich dobrostanu psychofizycznego*, wymaga oceny spójności komplementarności przedstawionych projektów badawczych. Wiążą się z tym moje uwagi polemiczne dotyczące kilku zagadnień.

1. Zmienne objaśniane, jak wynika z przedstawionego modelu badań, to elementy dobrostanu psychofizycznego zoperacjonalizowane w postaci kilku badanych zmiennych związanych z pracą zawodową i ogólnym samopoczuciem. Dość pobieżnie zaprezentowany został model *Wymagania Pracy – Zasoby*, który mógłby być przydatnym w konceptualizacji związku stresu w pracy, która wiąże się z wysokim poziomem stresu, dużymi wymaganiami i ograniczonymi zasobami, z dobrostanem pracownika SW. Oczywiście, jest to tylko jeden z dostępnych modeli, który jednak wyznacza różne typy, zarówno wymagań, jak i zasobów, które można zweryfikować w oparciu o badania.

2. Badanie związku dobrostanu psychofizycznego w powiązaniu ze specyfiką funkcjonowania zawodowego funkcjonariuszy SW, w pięciu projektach badawczych realizowanych na przestrzeni 10 lat, otwiera szerokie możliwości. Jednakże warunkiem *sine qua non* jest tu odpowiednia konceptualizacja modelu badań, który wyznaczałby obszar badanych zmiennych i ich operacjonalizację. Przedstawiony model, jak i analiza kolejnych projektów wskazują na ich sformułowanie nie na początku, lecz po zakończeniu badań.

3. Zmienna objaśniana nie została dostatecznie zdefiniowana i zoperacjonalizowana, chociaż – jak podaje Autorka, ukończenie pierwszego projektu uzasadniało kontynuowanie prac nad dobrostanem. Tymczasem kolejny projekt dotyczy roli charakterystyk podmiotowych i organizacyjnych. Pojęcie dobrostanu obejmuje zdrowie fizyczne, psychiczne i społeczne (ujmując najprościej). Samopoczucie jest ważnym elementem zdrowia, a nierzadko bywa z nim utożsamiane. Na subiektywne dobre samopoczucie z pewnością wpływa poczucie zadowolenia z pracy. *Nota bene*, do oceny tzw. dobrostanu zawodowego dostępna jest np. *Skala Dobrostanu w Miejscu Pracy* A. Czerw.

4. W jednym z badań (projekt 4) przedstawiono model mediacji (ryc. 2, podanie w modelu skrótów zmiennych i oddzielnie w tabeli ich parametrów, utrudnia jego zrozumienie). Analiza mediacji, wykorzystująca procedurę bootstrappingu zaproponowaną przez Preachera i Hayes, pozwala na ustalenie bardziej złożonej struktury modelu, w której zmienna niezależna pełniąc funkcję predyktora jest powiązana ze zmienną zależną za pośrednictwem trzeciej zmiennej pełniącej funkcję mediatora. Podkreślając znaczenie wykorzystanego w badaniu modelu warto zwrócić uwagę na różnicowanie pojęć mediacja i moderacja. Zmienne moderujące (moderators) są to zmienne wpływające na kierunek i/lub siłę relacji między zmiennymi predykcyjnymi a zmienną objaśnianą. Z kolei zmienne mediujące (mediators) odnoszą się do mechanizmów przyczynowo skutkowych i jako takie są zmiennymi, poprzez które zmienne objaśniające wiążą się ze zmiennymi objaśnianymi.

5. W dwóch projektach (3 i 4) do sformułowanych tytułów dodano uzupełnienie – metaanaliza. Metaanaliza to rodzaj dość złożonego badania naukowego, w którym łączy się wyniki wielu niezależnych badań dotyczących tego samego problemu celem uzyskania bardziej precyzyjnego wniosku, niż ma to miejsce na podstawie pojedynczych i mniej licznych badań. W tym celu stosuje się różne i dość złożone metody statystyczne. Tymczasem w zaprezentowanych pracach nie znalazłem stosownych danych, ani odpowiednich analiz. Ponadto, mam wątpliwości, czy przeprowadzone dotychczas badania omawianego problemu są na tyle liczne, aby pokusić się o dokonanie metaanalizy, co niewątpliwie byłoby dużym wzbogaceniem badanej problematyki.

Pomimo wymienionych powyżej uwag polemicznych uważam, że wskazany przez dr E. Sygit-Kowalkowska cykl badań jako osiągnięcie naukowe zasługuje na ocenę pozytywną. Mimo pewnych uwag, co do komplementarności przedstawionych projektów uważam, że ich całość wyczerpuje podstawowe funkcje poznania naukowego, tj. cele deskryptywny, eksplanacyjny, prognostyczny i praktyczny.

Wyniki badań dr E. Sygit-Kowalkowskiej potwierdzają, że dobrostan psychofizyczny, satysfakcja i zaangażowanie w pracę funkcjonariuszy SW mieści się poniżej poziomu przeciętnego. Podobnie, zasoby osobiste, takie jak kompetencje emocjonalne, aktywne radzenie sobie ze stresem, czy korzystanie ze wsparcia społecznego. W związku z powyższym, funkcjonariusze SW wymagają wzmacniania, zarówno ich dobrostanu psychofizycznego, jak i zasobów osobistych. Autorka podaje cały szereg różnych działań proponowanych do wprowadzenia na różnych etapach rozwoju zawodowego czy specjalistycznego.

3. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych

Na pozostałe osiągnięcia naukowe i badawcze składa się zbiór prac empirycznych i przeglądowych w łącznej liczbie dwudziestu pięciu, zatytułowany ogólnie *Zdrowie jednostek w szczególnych kontekstach zawodowych i sytuacyjnych*. Przeprowadzone badania obejmowały pracowników służb mundurowych, sądów powszechnych, personelu medycznego. Dokonano oceny wybranych aspektów zdrowia osób osadzonych w zakładach karnych, pracowników ośrodków wychowawczych, personelu pielęgniarskiego szpitala psychiatrycznego. Z racji wykształcenia prawniczego dr E. Sygit-Kowalkowska podejmowała również zagadnienia prawne.

Dr E. Sygit-Kowalkowska współpracowała z kilkoma ośrodkami naukowymi krajowymi (m. in. UKSW w Warszawie; UG) i zagranicznymi (m. in. w Oslo, Pune w Indiach, U. Pristina w Serbii, w Słowacji). W ramach współpracy podjęto badania dotyczące problematyki stresu, prężności, poczucia własnej skuteczności, in. Habilitantka uczestniczyła w przygotowaniu i realizacji projektu badań polsko-węgierskich oraz w przygotowaniu projektu badań międzynarodowych nad SW. W r. 2022 uczestniczyła w realizacji projektu badań stanu zdrowia psychicznego kobiet z terenów Ukrainy w okresie inwazji rosyjskiej.

We współpracy z ośrodkami krajowymi zrealizowano projekty dotyczące zdrowia personelu ośrodków młodzieżowych, uwarunkowań radzenia sobie ze stresem personelu straży pożarnej. Wskaźniki bibliometryczne publikacje z badań mają wartość 1492 pkt MNiSW; IF = 14.816.

4. Działalność dydaktyczna i organizacyjna

Dr E. Sygit-Kowalkowska jest zaangażowanym dydaktykiem i organizatorem prowadzącym zajęcia zarówno dla studentów psychologii na Wydziale Psychologii UKW, na studiach podyplomowych z zakresu psychologii sądowej oraz z mediacji, ale także poza uczelnią, w ramach działalności popularyzującej naukę. M. in. w ramach współpracy z Aresztem Śledczym w Bydgoszczy przeprowadzono warsztaty dedykowane osobom osadzonym-recydywistom penitencjarnym, we współpracy z Okręgową Radą Adwokacką w Bydgoszczy - projekt zajęć psychologicznych dla dzieci i młodzieży szkolnej. Ponadto, powołała i opiekuje się Kołem Naukowym Psychologii Kryminalnej przy Wydziale Psychologii UKW, przygotowała ofertę zajęć edukacyjnych w formie warsztatów i wykładów z okazji dni psychologa, licealisty, nauki.

Dr E. Sygit-Kowalkowska odbyła staże w instytucjach naukowych, w tym w Instytucie Psychologii Uniwersytetu Gdańskiego oraz w National University of Physical

Education and Sport w Bukareszcie. Uczestniczyła w pracach trzech komitetów organizacyjnych konferencji krajowych oraz w dwóch zespołach badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów zagranicznych. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Psychologicznego oraz International Corrections & Prisons Association. Przygotowała ekspertyzy sądowo-psychologiczne w wielu sprawach na zlecenie sądu rejonowego i okręgowego oraz prokuratury rejonowej i okręgowej. Zaangażowanie dr E. Sygit-Kowalkowskiej w działalność dydaktyczną i organizacyjną oceniam bardzo pozytywnie.

Konkluzja. Zgodnie z art. 219, ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz.U. 2018 poz. 1668) Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce oraz stosując kryteria ujęte w Prawie o szkolnictwie wyższym i nauce pozytywnie oceniam dorobek naukowy i aktywność naukową dr Ewy Sygit-Kowalkowskiej. Ocena stanowi podstawę poparcia wniosku o nadanie dr Ewie Sygit-Kowalkowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

Zygfryd Juczyński